

GONIA CZ BOLESŁAW (1899-1977)

Bolesław Goniacz 1899-1977

Bolesław Goniacz urodzony 23 marca 1899 roku w Zbiersku.

W 1920 brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej.

Po zakończeniu działań zbrojnych rozpoczął szkolenie w Podoficerskiej Drugiej Dywizji Legionów w Chełmnie oraz Szkole Podoficerów Piechoty w Biedrusku.

Po zakończeniu szkoleń rozpoczął pracę w kalisko-tureckiej kolei powiatowej.

29. 08. 1939 r. otrzymuje mobilizację do jednostki w Kołomyi.

19.09.1939 r. zostaje internowany i trafia do obozu Magyaróvár na Węgrzech.

Ucieka z obozu internowania do Francji i wstępuje do oddziałów dowodzonych przez gen. Ducha.

Będąc żołnierzem Pierwszej Dywizji Grenadierów bierze udział w bitwie pod Lagarde.

4 czerwca 1940 po kapitulacji armii francuskiej dostaje się do niewoli w mieście Saint-Die.

9 kwietnia 1943 zostaje zwolniony z niewoli i udaje się do Lyonu.

Wraca do armii i zostaje przydzielony do 2 Brygady Pancernej, 2 Warszawskiej Dywizji Pancernej, której terenem działania są Włochy. W 1946 po wycofaniu jednostki do Anglii. stacjonuje w mieście Kirkbymoorside w hrabstwie York a następnie w Hardwick Hall, Ossington, Sudbrooke, Sand Hutton, Ludford Magna. 26 lutego 1948 wraca do Polski.

Bolesław Goniacz zmarł w Zbiersku 5 października 1977 roku. Jego grób znajduje się na cmentarzu parafialnym w Zbiersku.

Oprac. Aleksandra Adamczak na podstawie relacji wnuczki Katarzyny Szafrąńskiej.